

- 1) για την **άμεση έξοδο της χώρας από την Ε.Ε. και την κήρυξη χρεοκοπίας** (δηλαδή την προσωρινή στάση πληρωμών των τοκοχρεολύσιων {ΚΑΙ ΜΟΝΟ}), ώστε να προχωρήσουμε στην αναδιαπραγμάτευση των όρων πληρωμής του Χρέους και
- 2) για την **εθνικοποίηση των Τραπεζών** που θησαύρισαν από τη σημερινή κρίση, ώστε να μην μπορούν να εκμεταλλευθούν την κήρυξη προσωρινής χρεοκοπίας του Κράτους.
- 3) για τη **δημιουργία των προϋποθέσεων για μια αυτοδύναμη, άμεσα ελεγχόμενη από τους πολίτες οικονομία** χωρίς καταναλωτισμό και χωρίς χρέη που θα ελέγχαν άμεσα οι ίδιοι οι πολίτες (οι «δήμιοι») και όχι οι ντόπιες και ξένες ελίτ, για τη «δημοτικοποίηση» των μέσων παραγωγής (δηλαδή τον άμεσο συλλογικό τους έλεγχο από τους πολίτες, αντί της αποτυχημένης ιδιωτικοποίησης ή κρατικοποίησής τους) και, τέλος, για την συνομοσπονδιακή κατανομή των οικονομικών πόρων σε μια αποκεντρωμένη Ελληνική συνομοσπονδία «δήμων».

ΜΙΑ ΕΠΙΘΕΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΙΑ, ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Πέρα όμως από τα άμεσα μέτρα στα οποία θα έπρεπε να συμφωνήσουν όλες οι αντισυστημικές δυνάμεις της Αριστεράς, είναι επιτακτική η ανάγκη δημιουργίας **εδώ και τώρα** ενός **μαζικού, αντισυστημικού, αμεσοδημοκρατικού κινήματος**, που παράλληλα με την πάλη για την άμεση έξοδο της χώρας από την ΕΕ θα άρχιζε να χτίζει «από τα κάτω» εναλλακτικούς πολιτικούς και οικονομικούς θεσμούς με βάση τις δημοτικές συνελεύσεις των πολιτών, **ΕΞΩ από την οικονομία της αγοράς, τους «αντιπροσωπευτικούς» πολιτικούς και αλληλένδετους ιεραρχικούς θεσμούς (Κοινοβούλιο, Κράτος, Εκκλησία κλπ.)** ενώ θα δημιουργούσε λαϊκά εκπαιδευτικά εργαστήρια σε κάθε Δήμο που θα διέδιδαν τις απελευθερωτικές δημοκρατικές αξίες σε αντίθεση με τις ετερόνομες κυρίαρχες, μέσω των αυτό-διαχειριζόμενων δημοτικών ΜΜΕ και της δημοκρατικής Παιδείας. Αυτό σημαίνει:

Θεσμούς με:

- **Συλλογική λήψη όλων των σημαντικών αποφάσεων από συνελεύσεις άμεσης δημοκρατίας** που συνέρχονται ανά Δήμο και συντονίζονται μεταξύ τους με εκλεγμένες επιτροπές (από εξουσιοδοτημένους με ειδικές εντολές και όχι «αντιπροσώπους») σε τοπικό επίπεδο και, σε περίπτωση συνομοσπονδιών παρομοίων δήμων, σε περιφερειακό, εθνικό, ή και σε διεθνές επίπεδο.
- **Συλλογική ιδιοκτησία και έλεγχο των μέσων παραγωγής και διανομής** (που θα διαχειρίζονται οι «δημοτικές» επιχειρήσεις τις οποίες θα ελέγχουν οι δήμοι μαζί με τους εργαζόμενους σε αυτές) ώστε να ικανοποιούνται για όλους οι βασικές ανάγκες (σίτιση, στέγαση, ιατρική κάλυψη, εκπαίδευση, συγκοινωνίες, πλήρης κοινωνική πρόνοια για όλους τους πολίτες κ.λπ.).
- **Αυτοδιεύθυνση στη δουλειά, στο Πανεπιστήμιο κ.λπ. και κατάργηση των διακρίσεων** με βάση το φύλο, τη φυλή, την εθνικότητα, την πολιτιστική και σεξουαλική ταυτότητα.
- **Επανενωμάτωση της κοινωνίας στη φύση**, χωρίς την οικοκαταστροφική «Ανάπτυξη», με τη χρήση εναλλακτικών πηγών ενέργειας, την κατάργηση της καταναλωτικής κοινωνίας και την εξάλειψη όλων των δραστηριοτήτων που βλάπτουν το περιβάλλον και υποβαθμίζουν την ποιότητα ζωής και την ανθρώπινη υγεία.

Μεσοπρόθεσμος στόχος του κινήματος θα έπρεπε να είναι η **ανάληψη από το λαό, μέσα από τις δημοτικές εκλογές, όσο το δυνατόν περισσότερων Δήμων, με ένα πρόγραμμα Περιεκτικής Δημοκρατίας**, που θα σήμαινε την εξάπλωση των νέων θεσμών ισοκατανομής της πολιτικής και οικονομικής δύναμης σε μεγάλη κλίμακα, **με στόχο την ουσιαστική αντικατάσταση της σημερινής δημοτικής εξουσίας την επόμενη μέρα των εκλογών από τις δημοτικές συνελεύσεις των πολιτών και την έναρξη υλοποίησης της μεταβατικής στρατηγικής για μια Περιεκτική Δημοκρατία.**

ΑΥΤΟ-ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΡΑ ΜΕ ΑΜΕΣΟ ΣΤΟΧΟ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ

ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗΝ Ο.Ν.Ε./Ε.Ε. – ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ, ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

[ΔΙΚΤΥΟ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ]

www.inclusivedemocracy.org/pd | Επικοινωνία: peridimok@gmail.com

ΛΑΪΚΗ ΑΝΤΙΣΥΣΤΗΜΙΚΗ ΣΥΣΤΡΑΤΕΥΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΤΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΙΚΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΚΥΡΩΣΗ ΤΩΝ ΛΗΣΤΡΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΟΝΕ/ΕΕ – ΧΑΡΑΤΣΙ ΣΤΙΣ ΕΛΙΤ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΥΣ

Η φετινή επέτειος της Πρωτομαγιάς μοιάζει πιο επίκαιρη από ποτέ και οι αιματοβαμμένες μέρες του Μάη του 1886 έρχονται σαν εικόνα από το μέλλον για τον ελληνικό λαό (αλλά και για λαούς άλλων χωρών της ημιπεριφέρειας της ΕΕ, όπως δείχνουν τα τελευταία γεγονότα) αφού η **επέλαση των πρωτοφανών ληστρικών μέτρων που επιβάλλει η υποτελής ντόπια ελίτ υπό τις διαταγές της ευρωπαϊκής και υπερεθνικής ελίτ του διεθνοποιημένου συστήματος της Οικονομίας της Αγοράς και της αντιπροσωπευτικής ψευτο-«δημοκρατίας» καλεί τα λαϊκά στρώματα να «ματώσουν», όσο ίσως ποτέ άλλοτε στη μεταπολεμική περίοδο, όχι μόνο με την καθίζηση των εισοδημάτων και των συντάξεων αλλά και με την κατεδάφιση κάθε μετα-χουντικής κοινωνικής κατάκτησης, σηματοδοτώντας την αρχή μιας νέας εποχής σοσιαλφασιστικής βαρβαρότητας, που καταδικάζει τη μεγάλη πλειονότητα του λαού στην φτώχεια, τη μαζική ανεργία και την ανασφάλεια.** Ο ΠΑΣΟΚικός λόχος, προεξάρχοντας του «πρωθ-ανδρείκελου» της εξαπάτησης που δε διστάζει ξεσίπωτα να δηλώνει «πιο σοσιαλιστής από παλιότερα» και «συμπόρευση» με τα αιτήματα των διαδηλωτών για διωγμό του ΔΝΤ (το οποίο ο ίδιος προσκάλεσε!), επιλέγει το ρόλο του φυσικού αυτουργού στο έγκλημα κατά του ελληνικού λαού: **τη Λατινο-Αμερικανοποίηση της χώρας. Δηλαδή, την κατάσταση όπου οι ελίτ, αφού καταχρεώσουν τους λαούς τους, κλέβοντας ουσιαστικά το δημόσιο με τις μίζες, τις ύποπτες συμβάσεις και τα έργα βιτρίνας (π.χ. Ολυμπιακοί) –αντί να επενδύσουν στην παραγωγική δομή της χώρας– ενώ συγχρόνως φοροδιαφεύγουν και εισφοροδιαφεύγουν ασύστολα, στη συνέχεια καλούν το ΔΝΤ (στη περίπτωσή μας, πασπαλισμένο με... Ευρωπαϊκή σάλτσα) να πετσοκόψει τα εισοδήματα των αδύνατων και τις κοινωνικές υπηρεσίες, ενώ οι ίδιοι φυγαδεύουν τα κεφάλαια που συσσώρευσαν με παρόμοιους τρόπους στο εξωτερικό.**

Η αγυρτεία του σοσιαλφασιστικού λόχου με τη συνέργεια των ακριβοπληρωμένων και «έγκριτων» λαμόγιων των ΜΜΕ εξαπατά συστηματικά τους πολίτες από την ημέρα της υφαρπαγής της λαϊκής ψήφου πριν μερικούς μήνες, με κατάφωρα ψευδείς υποσχέσεις, και ενώ η πολιτική ελίτ γενικότερα, είχε πλήρη γνώση για την κρίση, η οποία ήταν από καιρό έτοιμη να εκραγεί. **Δηλαδή, από τη στιγμή που έγινε κοινή συνείδηση ότι το μεταπολιτευτικό «αναπτυξιακό μοντέλο» της Ελλάδας ήταν μια «φούσκα» που βασικά στηριζόταν, πρώτον, στο δανεισμό, ο οποίος έγινε φθηνότερος με την ένταξη στο Ευρώ, και δεύτερον, στις Κοινοτικές επιχορηγήσεις, που στην πραγματικότητα δίνονταν από τις Ευρωπαϊκές ελίτ όχι για να βοηθήσουν την «ανάπτυξη» μας (ευκαιρία που, σύμφωνα με τη ρεφορμιστική Αριστερά και τμήμα της «ελευθεριακής», απλώς σπατάλησε η δική μας «διεφθαρμένη και ανίκανη» ελίτ) αλλά για να συγκαλυφθεί η αναπόφευκτη παράλληλη αποδιάρθρωση της παραγωγικής δομής της χώρας που επέβαλε η συμμετοχή μας στην ΕΕ και στη συνέχεια στην ΟΝΕ.** Έτσι, όταν ο δανεισμός έγινε πολύ πιο δύσκολος, εξαιτίας των συνεπειών της διεθνούς χρηματοπιστωτικής κρίσης του 2008, και ενώ παράλληλα οι Κοινοτικές επιχορηγήσεις άρχισαν να στερεύουν, εξαιτίας της επέκτασης της Ε.Ε στην Ανατολική Ευρώπη, τότε ήλθε η ώρα να σκάσει η Ελληνική «φούσκα».

Στη συνέχεια, για να αιτιολογηθεί το αρχικό ψέμα της δήθεν άγνοιας για τα μέτρα (που και τα δυο κόμματα εξουσίας ήξεραν πολύ καλά ότι θα έπαιρνε οποιοδήποτε κόμμα εκλεγόταν, αφού άλλωστε όλες οι εκθέσεις των θεσμών της υπερεθνικής ελίτ –ΔΝΤ, ΟΟΣΑ κ.λπ.– από καιρό μιλούσαν γι' αυτά) ξεκίνησε μια εκστρατεία πατριδοκαπηλίας στην οποία μόνο χούντες συνήθως καταφεύγουν. Έπρεπε λοιπόν να συστρατευθούν «όλοι, από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας μέχρι τον τελευταίο πολίτη» για να σωθεί δήθεν η «πατρίδα» που κινδύνευε, και να δεχτούν τα άγρια μέτρα. **Όμως, όχι μόνο εξαιρέθηκαν, ουσιαστικά, τα προνομιούχα κοινωνικά στρώματα από τη συστράτευση, αλλά και αν κινδυνεύει σήμερα η χώρα, κινδυνεύει από τους «εταίρους» της στην ΟΝΕ που της αφαίρεσαν και το τελευταίο ίχνος οικονομικής κυριαρχίας, ενώ ο πρωθυπουργός θρασύτατα βαφτίζει «απελευθέρωση» της χώρας την απαρέγκλιτη εφαρμογή των ληστρικών μέτρων που μας επέβαλε το διεθυντήριο στις Βρυξέλλες –όπως ακριβώς στο Οργουελικό «1984» ο δικτάτορας βάφτιζε τον πόλεμο ειρήνη!**

Έτσι ενώ η πελώρια προσπάθεια πλύσης εγκεφάλου και τρομοκράτησης του κόσμου από τα ΜΜΕ, και κυρίως τα κρατικά, βρισκόταν σε πλήρη εξέλιξη με στόχο να πεισθούν τα λαϊκά στρώματα ότι το πρώτο «πακέτο» ληστρικών μέτρων ήταν αναγκαίο για να αποκατασταθεί η αξιοπιστία της χώρας και να μπορεί να δανείζεται με τους ίδιους όρους όπως τα άλλα μέλη της Ευρωζώνης, φαίνεται ξεκάθαρα πλέον η αλήθεια αφού τα επιτόκια δανεισμού μας (και τα σχετικά spreads) όχι μόνο δεν άρχισαν καθοδική πορεία αλλά έφθασαν τις τελευταίες μέρες σε πρωτόγνωρα ύψη για χώρα της Ευρωζώνης, υποδηλώνοντας άμεση «εισβολή» του ΔΝΤ στην Ελλάδα με τη χορήγηση ενός υπέρογκου δανείου ύψους πάνω από 100δισ ευρώ την επόμενη τριετία, μια καθαρή ένδειξη για ακόμα πιο βάρβαρη αποικιοποίηση της χώρας. Όλα αυτά ενώ ο «σοσιαλιστής με πατέντα!» πρωθυπουργός, μας διαβεβαίωνε πριν μερικούς μήνες ότι η προσφυγή στο ΔΝΤ είναι εκτός συζήτησης. Παράλληλα, η μυθολογία ότι για όλα φταίνε οι φημολογίες που διαδίδουν όσοι εποφθαλμιούν τον «τρισχίλιετή πολιτισμό μας!!!», οι «κακοί» Γερμανοί, οι κερδοσκόποι και οι «τεμπέληδες» δημόσιοι υπάλληλοι φαίνεται να πιάνει τόπο, δημιουργώντας μια κατάφωρα στρεβλή εικόνα για την αιτία της κρίσης και ξυπνώντας μικροαστικά απωθημένα που αποπροσανατολίζουν και διχάζουν το λαό.

Οι κερδοσκόποι (οι οποίοι συνήθως είναι τα ασφαλιστικά ταμεία, αμοιβαία κεφάλαια, hedge funds, οι τράπεζες κ.λπ.) –και μερικοί από αυτούς Ελληνικής καταγωγής– δεν είναι παρά οργανικό τμήμα της διεθνοποιημένης οικονομίας της αγοράς, οι οποίοι κάνουν απλώς ό,τι επιβάλλει η δουλειά τους: να εντοπίζουν τους αδύνατους κρίκους στο σύστημα για να αποκομίζουν κέρδη με τις αγοραπωλησίες κρατικών ομολόγων κ.λπ. Ούτε βέβαια για την κρίση φταίνε οι «ρατσιστικές» αντιλήψεις των Γερμανικών ελίτ. Τόσο οι κερδοσκόποι όσο και οι Γερμανικές ελίτ (και αντίστοιχα οι δικές μας) φέρονται ακριβώς όπως τους επιτρέπουν οι κανόνες του συστήματος, στο οποίο φυσικά δεν αναφέρεται κανείς! Από τη στιγμή, που μια χώρα εισάγει ένα σύστημα σταθερών ισοτιμιών, όπως γίνεται με τη χώρα μας μέσα στην Ευρωζώνη, ο μόνος τρόπος που της απομένει σε περίπτωση «δομικών ανισορροπιών» είναι η καθήλωση των τιμών μέσα από την συμπίεση μισθών και εισοδημάτων, εφόσον ακόμη και η υποτίμηση του νομίσματος, που θα αντιστάθμιζε κάπως τα παραπάνω ανοίγματα, αποκλείεται στο σύστημα αυτό. Και οι «ανισορροπίες» αυτές είναι βέβαια αναπόφευκτες εξαιτίας των τεράστιων ανοιγμάτων στην παραγωγικότητα και ανταγωνιστικότητα που χωρίζουν την Ελλάδα, καθώς και άλλες χώρες του Ευρωπαϊκού Νότου, από την βόρεια Ευρώπη και κυρίως τη Γερμανία.

Ήταν η ένταξη μας στον συστημικό θεσμό της Ε.Ε. που ολοκλήρωσε έναν εξαρτημένο ευρωπαϊκό καταμερισμό παραγωγής όπου η ελληνική βιομηχανική και αγροτική παραγωγή έγινε ένα ακόμα εξάρτημα/εργαλείο της αλυσίδας των ευρωπαϊκών πολυεθνικών και των μεγάλων «αγρομπίζνες» της Βόρειας Ευρώπης και η οποία επέτεινε την τεράστια ανισότητα μεταξύ Βορρά και Νότου. Σε αυτή την εξαρτημένη διαδικασία «Ανάπτυξης» ο λαός του Νότου παίζει το ρόλο φτηνής και ευέλικτης εργασίας από τη μία και μαζικής κατανάλωσης εισαγόμενων αγαθών πρώτης ανάγκης της Ε.Ε. από την άλλη. Και αυτό, αφού πρώτα οι ξένες ελίτ χρύσωσαν το «χάπι» της ένταξης με μια τεχνητή ευμάρεια μέσω των επιδοτήσεων (που όλοι ήξεραν ότι έχουν ημερομηνία λήξης) και της δυνατότητας εύκολου δανεισμού που μας έδωσε το Ευρώ, τις οποίες μάλιστα οι ντόπιες ελίτ εκμεταλλεύτηκαν για να φτιάξουν το γνωστό πελατειακό τους κράτος, οδηγώντας σε αστρονομικά ποσά το δημοσιονομικό χρέος και στην τωρινή κρίση.

Την ίδια στιγμή, μεσούσης αυτής της δύσκολης περιόδου για τα λαϊκά στρώματα με την ανεργία να φουντώνει και την ψυχολογική πίεση για το αβέβαιο μέλλον να χειραγωγεί τις όποιες αντιδράσεις, ο παρασημοφορημένος από το FBI για την προσφορά του στην ανθρωπότητα (!), υπουργός – κληνός «τρομοκρατών» – Προστάτης του Πολίτη, καταφέρνει με τη βοήθεια των υπαλλήλων του στα ΜΜΕ να δημιουργήσει ένα τεχνητό κλίμα τρομοϋστερίας ανάλογο της υπόθεσης 17N, χρησιμοποιώντας φαιδρά ενοχοποιητικά στοιχεία, σε μια προσπάθεια αποπροσανατολισμού της κοινής γνώμης και συσπείρωσης της γύρω από τις επιλογές της κυβέρνησης. Ταυτόχρονα, η λαιμοδεία, η γκεμπελική λασπολογία και η προσπάθεια απονομιμοποίησης στα «παράθυρα» της τηλεοπτικής μας «δημοκρατίας» σημαντικού μέρους της ελληνικής κοινωνίας που αντιστέκεται στη ληστρική και «νόμιμη» κατά τα άλλα, αυτή επιδρομή κατά των μη προνομιούχων στρωμάτων, είναι ενδεικτική της ημιολοκληρωτικής πλέον «δημοκρατίας» που απολαμβάνουμε.

Συνεπώς, το έγκλημα είναι καθαρά συστημικό και δεν είναι πρόβλημα «κακής» πολιτικής του ενός ή του άλλου κόμματος (ή «κακών» κερδοσκόπων) και γι' αυτό οι φαντασιοπληξίες όσων μιλάνε για αναστροφή του νεοφιλελευθερισμού κι επιστροφή του κοινωνικού κράτους είναι πέρα για πέρα εκτός πραγματικότητας. Κοινωνικό κράτος θα σήμαινε αύξηση των κοινωνικών δαπανών, δηλαδή υψηλό επιχειρηματικό κι επενδυτικό κόστος και άρα μείωση των επενδύσεων και φυγή κεφαλαίων (όπως ήδη συμβαίνει), δηλαδή ταχύτερη χρεοκοπία.

Η «λύση» που ήδη άρχισαν να επιβάλλουν οι ξένες ελίτ (δηλαδή οι δανειστές μας) και οι ντόπιες ελίτ κατ' εντολή τους, αποδεικνύεται καταδικαστική για τα λαϊκά στρώματα.

Τα ψέματα, λοιπόν, τελείωσαν. Παρά τα ληστρικά μέτρα της Ε.Ε. και του ΔΝΤ, η ουσιαστική χρεοκοπία είναι εδώ, εφόσον ο «μηχανισμός» που συμφωνείται με την τρόικα δίνει λύση μόνο στο άμεσο πρόβλημα της ρευστότητας, αλλά όχι και στο μακροπρόθεσμο πρόβλημα της φερεγγυότητας που δημιουργεί η δυναμική του υπέρογκου χρέους σε συνδυασμό με τα τοκογλυφικά επιτόκια (5%) που μας επιβάλλουν οι «εταίροι» μας για να μας «βοηθήσουν» με

το αζημίωτο! Έτσι, οδεύουμε αδυσώπητα σε μια νέα μορφή πολυετούς συστημικής βαρβαρότητας, οικονομικής, πολιτικής και κοινωνικής που δεν θα έχει προηγούμενο, με τα εξαρτημένα από τα κόμματα εξουσίας, συνδικάτα, να παίζουν το ρόλο συναίνεσης με την εξουσία και την «ανεξάρτητη δικαιοσύνη» να χαρακτηρίζει «παράνομες και καταχρηστικές» τις απεργίες που δεν βολεύουν τις ελίτ οι οποίες θα καταπνίγουν με τη βία κάθε προσπάθεια κοινωνικής εξέγερσης, αν δεν συγκροτηθεί άμεσα ένα μαζικό αντισυστημικό κίνημα με συνολική στρατηγική για άμεσα μέτρα που θα αναστρέψουν τη σημερινή προσπάθεια βάρβαρης αποικιοποίησης και μεσο-μακροπρόθεσμα μέτρα για το χτίσιμο μιας νέας δημοκρατικής κοινωνίας από τα κάτω όπου θα είναι αδιανόητη κάθε κοινωνική κρίση.

Η λύση που προκρίνει σημαντικό κομμάτι της αντισυστημικής Αριστεράς με το Σύνθημα για «αναστροφή του Συμφώνου Σταθερότητας» είναι εντελώς ανεπαρκής και αποπροσανατολιστική, καθώς μεταθέτει το πρόβλημα μέσα στην Ευρωζώνη, που με τους τωρινούς συσχετισμούς δυνάμεων και τις διαφορετικές συνθήκες σε κάθε χώρα που δημιουργήθηκαν λόγω της ίδιας της λειτουργίας του συστήματος, παραπέμπει τη λύση του στον ...αιώνα τον άπαντα, ενώ ο λαός θα έχει γονατίσει από το νέο Μεσαίωνα που μας προετοιμάζουν οι ντόπιες και υπερεθνικές ελίτ. Άλλωστε είδαμε το πού έγραψαν τα δημοψηφίσματα απόρριψης της Συνθήκης της Λισαβόνας οι ελίτ στην Ιρλανδία, στην Ολλανδία και αλλού και το θέμα αυτό (όπως και άλλα) έχει ήδη ξεχαστεί.

Ο στόχος δεν μπορεί να είναι, λοιπόν, να ανατρέψουμε απλά το «Σύμφωνο Σταθερότητας», αφού είναι η εξαρτημένη οικονομία και πολιτική μας στην Ευρωζώνη και στην Ε.Ε. που σε συνδυασμό με το Σύμφωνο αυτό δημιουργούν την ανισότητα με το εκρηκτικό κοινωνικό μίγμα και, φυσικά, μέσα στο πλαίσιο της ΟΝΕ, στη θέση του «Συμφώνου Σταθερότητας» οι ελίτ μπορούν να θεσπίσουν άλλα παρεμφερή «Σύμφωνα» που δεν θα αλλάζουν την ουσία της σημερινής αποικιοποίησης. Το ίδιο, η προτροπή απλά για «ανυπακοή» και απειθαρχία στην Ε.Ε., τη στιγμή μάλιστα που τα συνδικάτα ελέγχονται αποφασιστικά από τα κόμματα εξουσίας είναι τουλάχιστον ουτοπική, πόσο μάλλον όταν δεν έχει οδηγήσει ποτέ σε συστημική αλλαγή!

Το πραγματικό δίλημμα, λοιπόν, για τον Ελληνικό λαό δεν είναι χρεοκοπία ή όχι. Το πραγματικό δίλημμα είναι: χρεοκοπία με βάση τους επαχθείς όρους που μας επιβάλλουν οι «εταίροι» μας, ή χρεοκοπία στην οποία θα επιβάλουμε τους δικούς μας όρους. Εάν η απόφαση αφεθεί στις ντόπιες και ξένες ελίτ, θα συνεχιστεί η σημερινή διαδικασία που θα γονατίσει κυριολεκτικά τον ελληνικό λαό με στόχο να μη χάσουν οι πιστωτές μας. Αντίθετα, η εντατικοποίηση της κοινωνικής πάλης και ο αγώνας γι' αυτο-οργάνωση, πέρα από τις ελίτ και τα ελεγχόμενα από αυτές συνδικάτα κ.λπ., μπορεί ν' ανατρέψει αυτή τη διαδικασία και θα αναγκάσει τη μεταφορά της πληρωμής του Χρέους σε αυτούς που το δημιούργησαν και ωφελήθηκαν βασικά από αυτό, ενώ συγχρόνως θα έβαζε τις βάσεις για μια πραγματική τοπική αυτοδυναμία (όχι αυτάρκεια) που θα κάλυπτε τις βασικές ανάγκες όλων μας, χωρίς την καταστροφή του περιβάλλοντος.

Είναι λοιπόν ανάγκη να συσπειρωθούν όλες οι αντισυστημικές δυνάμεις γύρω από ένα μαζικό «αμυντικό» μέτωπο που θα πρέπει ως αρχικό βραχυπρόθεσμο στόχο, να πιέσει με τον αγώνα διαρκείας όλων των πολιτών (και όχι μόνο των εργαζομένων) σε αυτο-οργάνωση και μακροχρόνιες καταλήψεις πολιτικών, δημοτικών και εργασιακών χώρων που θα συντονίζουν συνομοσπονδιακά, ανεξάρτητες από τα καθεστωτικά συνδικάτα απεργίες, με στόχο μια ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ που θα παραλύσει το σύστημα και θα παίξει ρόλο ρητής αντιπολίτευσης και αντιπληροφόρησης στις επιλογές των ελίτ και της συστημικής προπαγάνδας, και που θα έχει ως ΑΜΕΣΟ ΑΙΤΗΜΑ:

ΑΜΕΣΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

- 1) άμεση και μονομερή έξοδο από την Ευρωζώνη (ΟΝΕ) και την ΕΕ για να μη δεσμευόμαστε πια από το Μάαστριχτ και το Σύμφωνο Σταθερότητας και να μη μας διατάζει το Διευθυντήριο της ΕΕ,
- 2) επανεισαγωγή της δραχμής, σε ισοτιμία με το Ευρώ και τα άλλα νομίσματα που θα συμφέρεται τη χώρα μας,
- 3) επαναδιαπραγματεύση του Χρέους ώστε να επιμηκυνθεί η εξόφληση του μέχρι να αποδώσουν τα μέτρα κατά των προνομιούχων στρωμάτων,
- 4) άμεση επιβολή φόρου μεγάλης περιουσίας (ακίνητης και κινητής) στις ελίτ και τα προνομιούχα κοινωνικά στρώματα (καθώς και της αμύθητης εκκλησιαστικής περιουσίας), που πρέπει να κληθούν να πληρώσουν για τη μακροχρόνια κρίση στην οποία έριξαν την χώρα (με το αζημίωτο φυσικά!), μετά από γενική απογραφή της ώστε να μην μπορούν να την κρύβουν, και στη συνέχεια την επιβολή ενός φόρου π.χ. 10%, με κατάσχεση ανάλογης αξίας από την καταγραφείσα περιουσία σε περίπτωση άρνησης πληρωμής του φόρου, ώστε να ξεπληρωθεί άμεσα όλο το Δημόσιο Χρέος,
- 5) εισαγωγή παράλληλων αυστηρών ελέγχων στη κίνηση κεφαλαίων για να μην μπλοκαριστούν τα παραπάνω μέτρα από τους κερδοσκόπους και τις ελίτ.

• σε περίπτωση που οι ελίτ και η ΕΕ δεν δέχονται τα παραπάνω, τότε η πάλη του κινήματος θα έπρεπε να είναι: